

Konspekt szkółki niedzielnej

3. NIEDZIELA PO EPIFANII

Główna myśl: Pan Jezus przyszedł dla wszystkich

Tekst: Dz 10,21-35 Piotr i Korneliusz

Wiersz przewodni: Dz 10,35

„W każdym narodzie miły mu jest ten, kto się go boi i sprawiedliwie postępuje.”

Cele:

Dziecko zna historię Korneliusza.

Dziecko rozumie, że dla Pana Boga każdy jest ważny.

Dziecko zostaje zachęcane, aby opowiadać wszystkim o Panu Jezusie.

I. Wstęp – do wyboru

1. Kogo bym wybrał? – rozmowa

Pomoce: kilka zdjęć, które przedstawiają dzieci w brudnych, porwanych ubraniach oraz w pięknych strojach.

Przebieg: *Propozycja dla starszych:* Osoba prowadząca szkółkę niedzielną mówi: *Śłuchajcie, są ferie zimowe i w tym czasie pewnie niektórzy z was pojadą na zimowisko. Przyniosłam wam kilka zdjęć. Popatrzcie na nie i powiedzcie, z którymi osobami chcielibyście, a z którymi nie chcielibyście mieszkać na zimowisku w jednym pokoju i dlaczego?* (odpowiedzi dzieci)

Propozycja dla młodszych: Osoba prowadząca szkółkę niedzielną mówi: *Mam dla was ważne zadanie. Uwaga, przyniosłam kilka zdjęć. Widzicie na nich różne osoby. Czym się różnią?* (odpowiedzi dzieci) *Zgadza się, bo niektóre dzieci mają ładne, czyste ubranka, a inne są brudne i mają podartą odzież. Popatrzcie na nie i powiedzcie, z którymi osobami chcielibyście się pobawić, a z którymi nie i dlaczego?* (odpowiedzi dzieci)

Podsumowanie: *Pomyślmy teraz jak może czuć się osoba, z którą nikt nie chce się bawić, nie chce rozmawiać, tylko dlatego, że nie ma pięknych ubrań czy zabawek? Oczywiście, takiej osobie jest na pewno smutno i przykro, czuje się odsunięta. A Pan Bóg chce nas nauczyć, tego, żebyśmy nigdy nikogo nie traktowali gorzej z powodu zaniedbanego wyglądu albo jakichś braków. Pan Bóg chce, żebyśmy wszystkich traktowali jednakowo. Dla Pana Boga każdy człowiek jest ważny. O tym, że każdemu człowiekowi należy się taki sam szacunek przekazuje nam historia Korneliusza.*

II. Szkółka

Pomoce: Prześcieradło lub obrus; zdjęcia niektórych wymienionych zwierząt, płazów, ptaków (mogą to być również rysunki, które są dołączone na końcu jako „Pomoc do szkółki”). W młodszej grupie można wykorzystać pluszowe zabawki - zwierzaki; flanelograf: postacie Piotra, Korneliusza, anioła; mapa Izraela z zaznaczonymi miejscami Cezarea i Joppa.

Uwaga dla prowadzącego: Gdy będziemy mówić o zwierzętach w widzeniu Piotra, ze starszymi dziećmi można przeczytać z 3 Mż 11 wybrane wiersze: 3-7, 13-20, 29-30.

1. Kim był Korneliusz – Osoba prowadząca szkółkę mówi: *poznajmy Korneliusza* (można przykleić postać Korneliusza), *był dowódcą wojsk, setnikiem kohorty, miał pod sobą 100 żołnierzy, mieszkał w Cezarei. Korneliusz był człowiekiem odważnym, sprawiedliwym, pobożnym i bogobojnym* (człowiek bogobojny – to człowiek, który żyje zgodnie z przepisami wyznawanej religii – według „Słownika języka polskiego”). *Wspierał ofiarami potrzebujących i chociaż nie był Żydem, to z całą swoją rodziną wiele modlił się do Boga,*

którego sam dopiero poznawał. Chciał wiedzieć o Nim więcej i więcej. Jednak był pewien problem, bo Żydzi uważali, że poznanie Jezusa jest zarezerwowane tylko dla nich – dla Żydów! Nie dla osób innych narodowości. Jednak Korneliusza wcale to nie zraziło. On dalej wytrwale się modlił.

- 2. Anioł posłany do Korneliusza** – Pan Bóg wysłuchał go. Posłał do Korneliusza anioła, który powiedział: „Poślij teraz mężów do Joppy i sprowadź niejakiego Szymona, którego nazywają Piotrem.” (Dz 10,5) Korneliusz tak zrobił. Wysłał dwóch domowników i dobrego żołnierza do miasta Joppy, by przyprowadzili Piotra. I poszli z Cezarei do Joppy. Jest to ok. 65 km do przejścia (pokazać na mapie).
- 3. Zadanie dla Piotra** – Następnego dnia, gdy posłańcy byli jeszcze w drodze, w tym samym czasie Piotr wszedł na dach swego domu (domy miały płaskie dachy), żeby się modlić. Nagle zobaczył jakiś dziwny przedmiot, który opuszcza się z nieba w dół (opuszczamy przygotowany obrus lub prześcieradło z naklejonymi zwierzętami lub maskotkami zwierząt), a w nim różne zwierzęta, ptaki i płazy. I Piotr usłyszał Boży głos: „Wstań Piotrze, zabijaj i jedz!” (Dz 10,13) Piotr zawołał: „Przenigdy, Panie, bo jeszcze nie jadłem nic skalanego i nieczystego.” (Dz 10,14) Dlaczego Piotr tak powiedział? Według Bożego nakazu zwierząt, które znajdowały się w płótnie, nie wolno było jeść (młodszym dzieciom podajemy tylko taką krótką informację, natomiast ze starszymi można przeczytać z 3 Mż 11 wiersze: 3-7, 13-20, 29-30). Czy potraficie powiedzieć jakie mamy tu zwierzęta? (dzieci wymieniają) Tych zwierząt nie wolno jeść. Wtedy Piotr usłyszał słowa: „Co Bóg oczyścił, ty nie miej za skalane, brudne!” (Dz 10,15) Co Pan Bóg chciał przez to powiedzieć Piotrowi? Chciał mu pokazać, żeby nie uważał czegoś za złe i brudne, ponieważ Pan Bóg posiada moc oczyszczania z brudu. Pan Bóg decyduje o tym, że coś jest już czyste. I takie nauczanie przygotowało Piotra, gdy przyszli do niego wysłańcy Korneliusza, zapraszając go do Cezarei. Pan Bóg chciał użyć Piotra do przekazywania Dobrej Nowiny o Jezusie ludziom, którzy przez Żydów byli od niej odsuwani, do których mówiono, że Pan Jezus nie przyszedł do nich. A Pan Bóg właśnie pokazał, że dla Niego każdy człowiek jest ważny, że nie można nikogo skreślić, odsunąć. Pan Bóg chciał, by Ewangelię o Jezusie usłyszał Korneliusz i chce także, aby usłyszał ją każdy człowiek. On jest Bogiem wszystkich, a nie tylko specjalnie wybranych. Piotr, po tym co zobaczył, nie miał żadnych wątpliwości, żeby iść do Cezarei i opowiadać innym, także nie Żydom, o Jezusie.
- 4. Piotr opowiada o Jezusie** – Piotr poszedł do Cezarei do domu Korneliusza. A w domu Korneliusza, zgromadzona była jego rodzina. Przyszło także wiele innych osób. Wszystkim tam obecnym Piotr opowiadał o tym, co Pan Jezus zrobił dla wszystkich ludzi. Przyszedł na świat, gdzie pomagał i uzdrowiał. W końcu umarł na krzyżu, lecz zwyciężył śmierć i zmartwychwstał. Wszyscy uważnie słuchali Piotra i byli poruszeni tym, co mówił.

III. Zakończenie

Piotr rozumiał, że dla Pana Boga każdy człowiek jest cenny i ważny, bo kocha każdego. Bóg nie patrzy na pochodzenie, na to gdzie żyjemy, co robimy, co posiadamy. A czy ty, tak jak Piotr, też już to wiesz? Czy jesteś gotowy opowiadać innej osobie, także takiej, która ci się nie podoba, bo jest brudna, źle ubrana, o tym jak wspaniały jest Pan Bóg i co zrobił dla nas? Pan Bóg chce ciebie używać. Chce być innym opowiadać o Nim. Na przykład: tej koleżance, której nikt nie lubi, bo ma brzydką sukienkę; temu koledze, z którego się śmieją, bo nie potrafi grać w nogę, tym dzieciom, które siedzą same w ławce; z którymi nikt nie chce się bawić, które są wyśmiewane, bo wyglądają inaczej albo są po prostu obcy, nowi. Dla Boga wszyscy są ważni i im też należy opowiadać o Jezusie. Czy jesteś na to gotowy? Czy chcesz być dobrym narzędziem, którego używa Bóg? Pamiętajmy o tym, że dla Pana Boga wszyscy jesteśmy ważni. On przyszedł dla każdego człowieka.

1. Wiersz biblijny

W każdym narodzie miły mu jest ten, kto się go boi i sprawiedliwie postępuje. Dz 10,35

Pomoce: mapa świata, słowa wiersza biblijnego zapisane na osobnych kartkach, masa mocująca.

Przebieg: Wytłumaczyć wiersz: Pan Bóg nie patrzy na to z jakiego kraju kto pochodzi. Nie patrzy na to, czy ktoś mieszka w wielkim, wspaniałym pałacu, czy może w skromnym domku. Ale ważne jest to, co robi, jak postępuje. Czy jest dobry, sprawiedliwy, uczciwy i czy się boi, czyli szanuje Pana Boga. Taki człowiek podoba się Panu Bogu. Taki człowiek jest Mu miły.

2. Prace plastyczne

A. Każdy jest dla Pana ważny.

(obrazki zamieszczone za zgodą portalu św. Izydora www.isidorus.net)

Pomoce: „Każdy jest dla Pana ważny”, kredki.

Przebieg: obrazek pokolorować.

B. Prawda czy fałsz – zabawa

Informacja: jeżeli zajdzie potrzeba, dzieci można podzielić na więcej grup, lecz wtedy należy pamiętać, by każda grupa miała swoje krzesła: PRAWDA FAŁSZ.

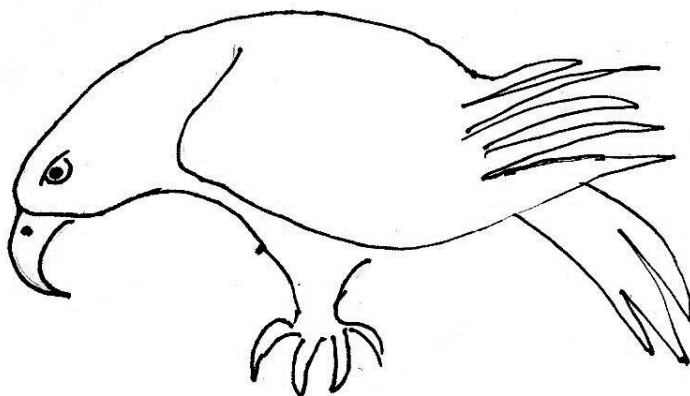
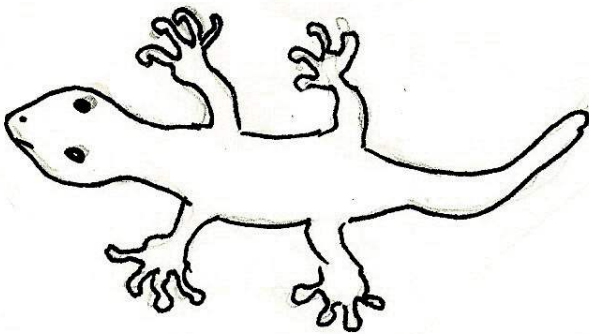
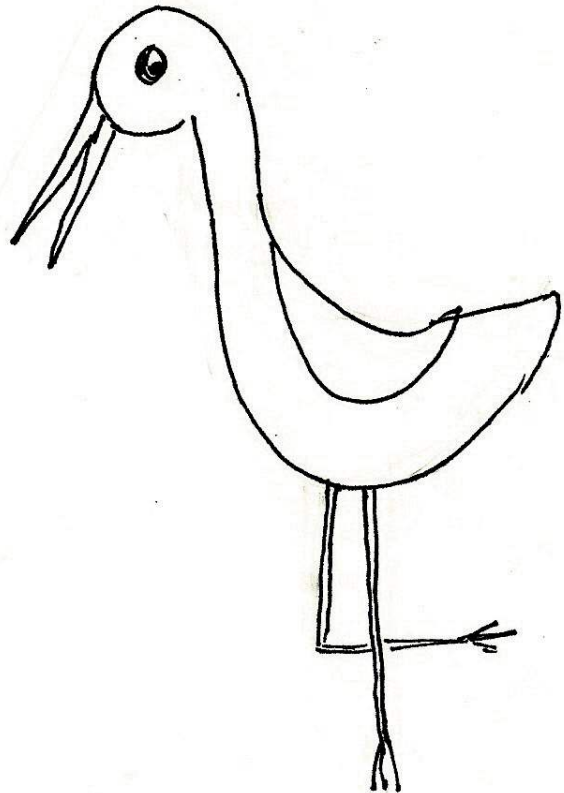
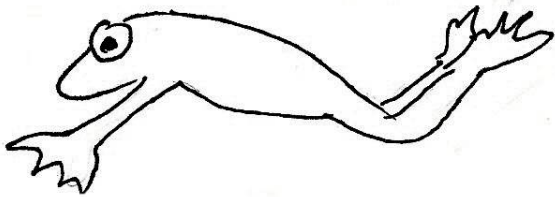
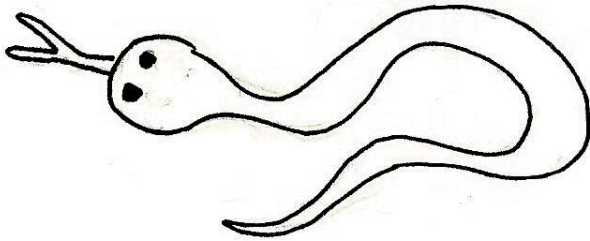
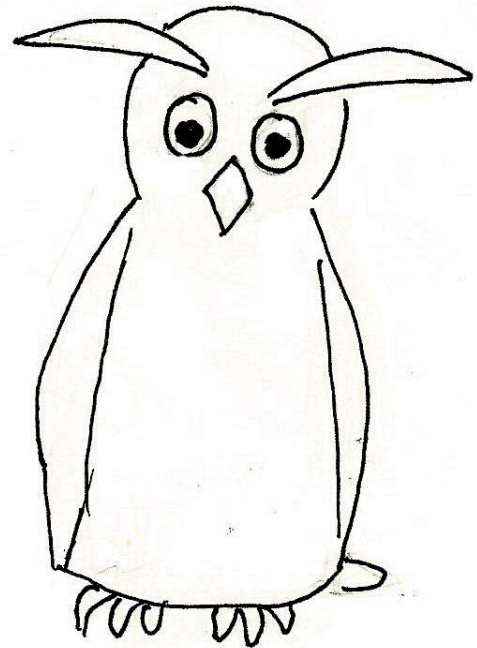
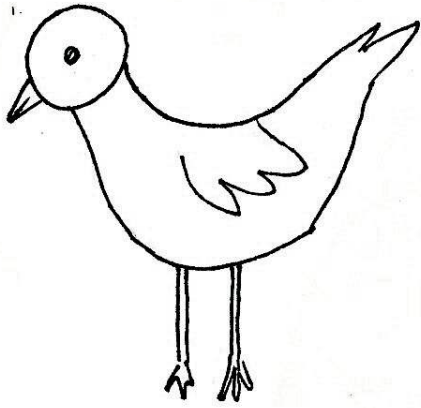
Pomoce: Wcześniej przygotować 10 zdań, które dotyczą poznanej historii; cztery krzesła – dwa z napisem PRAWDA, dwa z napisem FAŁSZ. Na osobnych kartkach zapisane słowa, które zebrane, utworzą hasło. Na jednej kartce zapisać słowo – DLA, na drugiej – PANA, na trzeciej – BOGA, na kolejnej – KAŻDY i tak po kolei każde słowo – CZŁOWIEK, JEST, WAŻNY, ON, KOCHA, KAŻDEGO. Trzyma je prowadzący, który daje je, w przypadkowej kolejności, zawodnikom za dobrą odpowiedź.

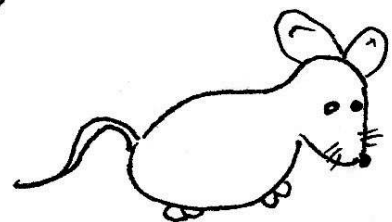
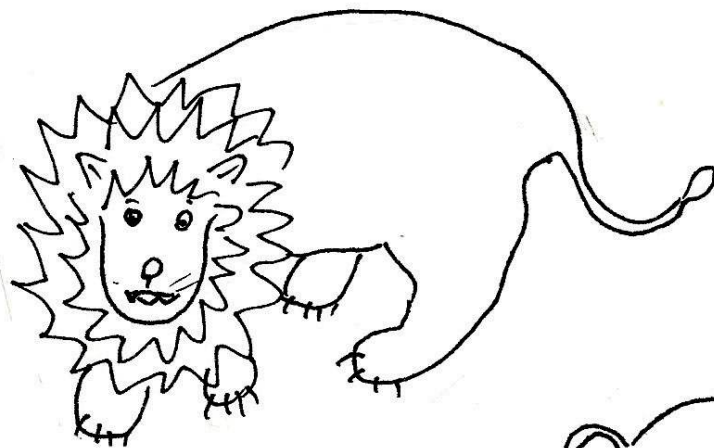
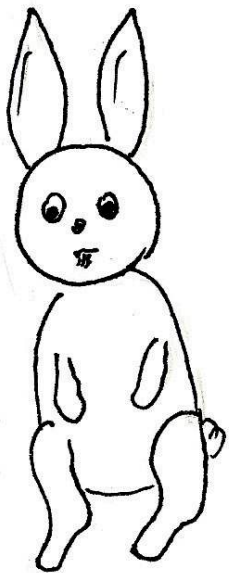
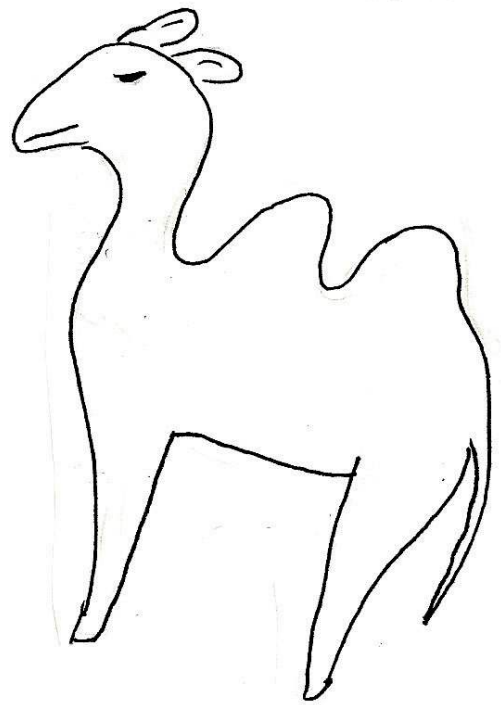
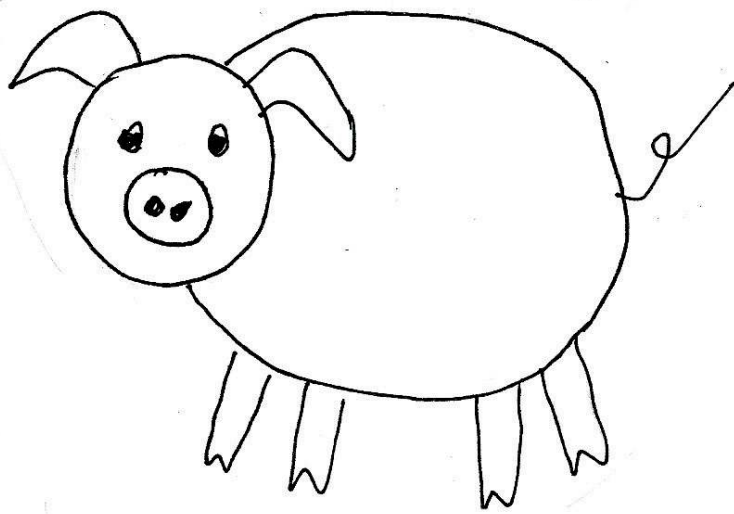
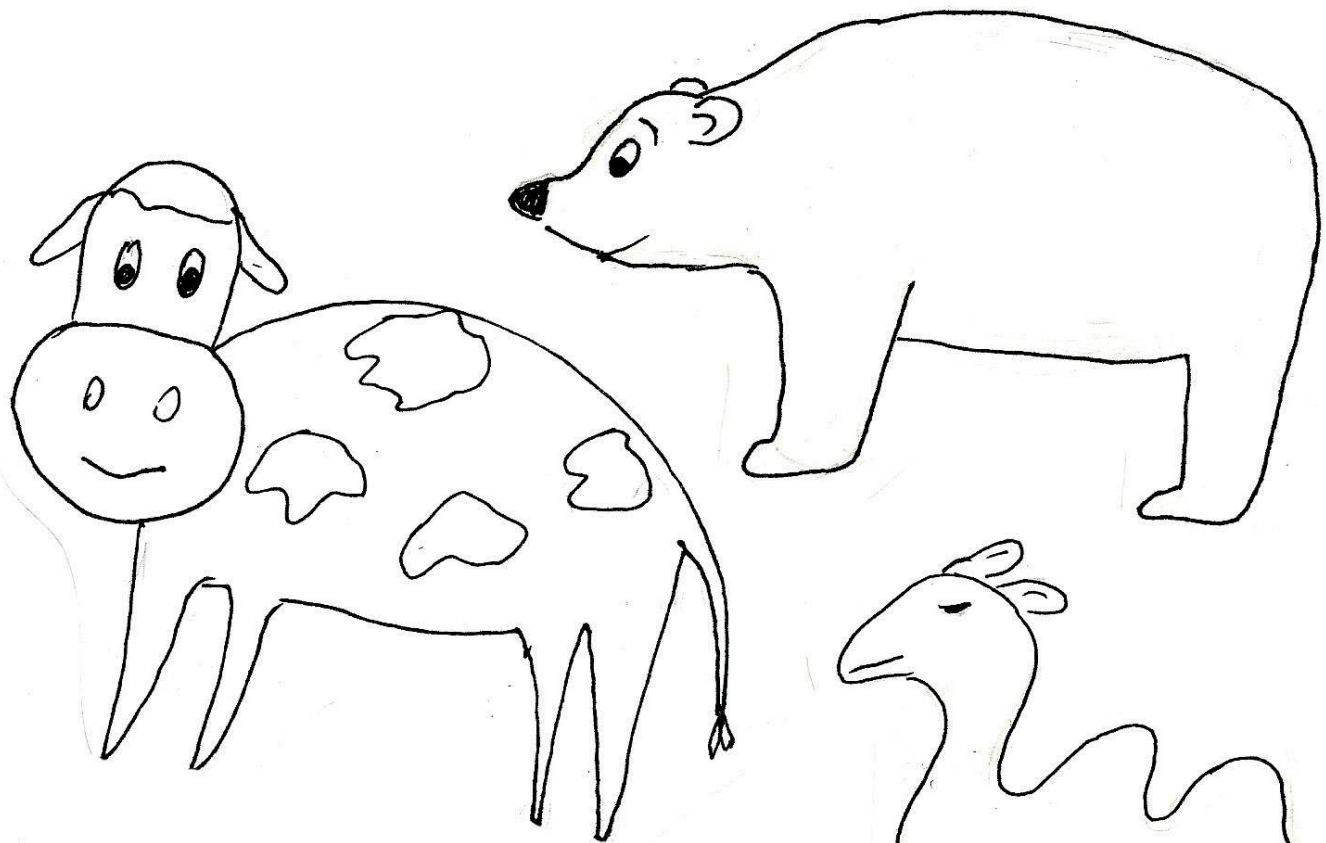
Przebieg: Uczestnicy są podzieleni na drużyny, które stoją w wyznaczonej odległości przed krzesłami z napisami: PRAWDA FAŁSZ w swoich grupach (każda drużyna ma swoje dwa krzesła). Prowadzący czyta zdanie. Drużyna ma chwilę, żeby ustalić czy przeczytane zdanie to prawda czy fałsz. Następnie wyznaczona osoba biegnie i siada na krzesło z odpowiednim napisem. Jeżeli odpowiedź była dobra, a zawodnik z danej drużyny jako pierwszy zajął odpowiednie krzesło, otrzymuje od prowadzącego jedno słowo z hasła. Wszystkie zebrane słowa utworzą rozwiązanie, które na koniec zwycięska drużyna będzie mogła ułożyć w zdanie jako nagrodę.

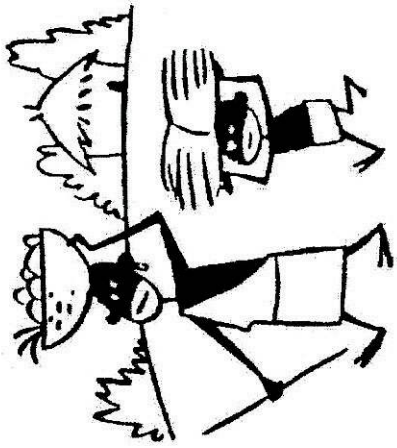
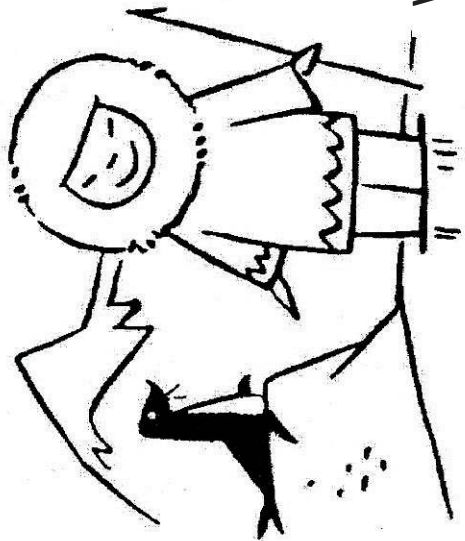
Informacja dla prowadzącego: Zdania przygotowuje osoba, która ma szkółkę, bo wie o czym będzie mówiła i co dzieci usłyszą.

Przykładowe zdania do zabawy:

1. Korneliusz był dowódcą wojsk
2. Nie pomagał ludziom, którzy tego potrzebowali.
3. Korneliusz modlił się razem z rodziną.
4. Korneliusz zobaczył anioła
5. Piotr był uczniem Jezusa.
6. Piotr modlił się w piwnicy.
7. Piotr miał widzenie, w którym zobaczył dywan pełen ptaków.
8. Piotr opowiadał o Jezusie, wszystkim którzy zgromadzili się w domu Korneliusza.
9. Dla Boga każdy człowiek jest ważny.
10. Pan Bóg chce byśmy innym opowiadali o tym, co zrobił dla nas Pan Jezus.

W KAŻDYM NARODZIE MIŁY MU JEST TEN,
KTO SIĘ GO BOI
I SPRAWIEDLIWIE POSTĘPUJE.

DZ 10,35

